

تأمل روزانه پاپ فرانسیس

جمعه ۳ مارس ۲۰۱۷

روزه‌ی واقعی

چطور میتوان برای صرف غذا ۲۰۰ یورو خرج کرد و بعد از تمام شدن نسبت به فرد گرسنه خارج از رستوران بی اعتنا بود؟ چطور می‌توان از روزه و توبه و اعتراف سخن گفت ولی خرجی لازم را برای کارکنان و یا حقوق منصفانه را به کارگران پرداخت ننمود و از آنها بیگاری کشید؟ ریسک آن هست که دچار غرور شد، و یا مقدار چشم‌گیر پول به کلیسا اهدا کرد تا خوب و نیکوکار جلوه نمود در حالی که در واقعیت از دیگران سوء استفاده میشود، پاپ فرانسیس در طول برگزاری نماز روز جمعه سوم مارس همه را از این امر بر حذر داشت. با تأمل به کتاب اشعیا نبی که می‌فرماید: « مگر روزه‌ای که من می‌پسندم این نیست که بندهای شرارت را بگشایید و گره‌های یوغ را باز کنید و مظلومان را آزاد سازید و هر یوغ را بشکنید؟ مگر این نیست که نان خود را به گرسنگان تقسیم نمایی و فقیران رانده شده را به خانه خود بیاوری و چون برهنه را ببینی او را بپوشانی و خود را از آنانی که از گوشت تو می‌باشند مخفی نسازی؟ (اشعیا ۵۸: ۶ و ۷)

پاپ فرانسیس در ادامه فرمودند: کلام خدا، امروز از روزه سخن می‌گوید یعنی از زمان ندامت و پشیمانی که در این ایام ما بدان دعوت گردیده ایم، ندامت برای نزدیک شدن به خداوند. در مزمور ۵۰ چنین خوانده می‌شود: « خداوندا، تو قلب طاهر را دوست داری. » و « قلبی که از گناه خویش آگاه باشد و بداند که گناه کار است، در مقابل خدا چنین ندا سر خواهد داد و در مقابل دیگران نیز به همان طریق: « براستی که تقصیر کار زاده شده ام و گناه کار » پاپ اعظم با اشاره به کتب اشعیا فصل ۵۸ از آیه ۱ تا ۹ چنین می‌فرماید: « گفتگویی است بین خدا و آن کسی که می‌نالد از اینکه خدا به دعا های او گوش فرا نمی‌دهد، به ندامت و پشیمانی او اعتنا ندارد به روزه‌ی او توجهی نمی‌کند » خداوند می‌فرماید: « روزه شما تظاهری بیش نیست، روزه حقیقی نیست، صرفاً عملی است از روی

« عادت » زیرا « آنها روزه می گرفتند تا فقط شریعت را بجا آورند ». « ناله می کردند چرا که روزه آنها مورد قبول واقع نگردیده بود » و عکس العمل آنها چنین است « چرا باید روزه گرفت، اگر تو نمی بینی، خود را عذاب داد در حالی که میدانی؟ » و خداوند چنین جواب می دهد: « اینک شما در روز روزه خویش خوشی خود را می یابید و بر عمله های خود ظلم می نمایید»، از یک طرف روزه می گیرید و به گناهان خود اعتراف می نمایید از طرف دیگر بی عدالتی را پیش می گیرید. نتیجه آن این است که، آنها بر این باور بودند که روزه گرفتن یعنی فریب قلبی « من بی گناه هستم و درستکار چرا باید روزه بگیرم؟. این همان اعتراضی بود که شاگردان یوحنا به مسیح میکردند و فریسیان میگفتند « من درستکار هستم، خود را فریب میدهم و سپس ظلم میکنم و از دیگران به نفع خویش استفاده میکنم»

در ایام روزه بیشتر به فکر خوشی خویش هستید، « این راه موثر تر است، منظور پاپ اعظم « خوشی های ناپاک هستند. روشی است که عیسی همیشه آن را « ریاکاری » مینامد، در کتاب مقدس خوانده ایم که عیسی در انجیل متی فصل ۶ آیه ۱۶ می فرماید: « اما چون روزه دارید، مانند ریاکاران ترشو مباشید زیرا که صورت خویش را تغییر می دهند تا در نظر مردم روزه دار نمایند» یا هنگامی که دعا می کنی چنین نباشد که مردم ببینند و تو را تمجید نمایند که چه شخص با ایمان و عادل، در نهایت، « پس چون صدقه دهی، پیش خود گریزنا منواز ».

در ادامه کتاب اشعیا نبی خداوند به آنانی که ناله می کنند می فرماید روزه واقعی چگونه باید باشد « مگر روزه ای که من می پسندم این نیست که بندهای شرارت را بگشایید و گره های یوغ را باز کنید و مظلومان را آزاد سازید و هر یوغ را بشکنید؟ مگر این نیست که نان خود را به گرسنگان تقسیم نمایی و فقیران رانده شده را به خانه خود بیاوری و چون برهنه را ببینی او را بپوشانی و خود را از آنانی که از گوشت تو می باشند مخفی نسازی؟ این روزه ای است که من می طلبم و می پسندم.

چهره دیگر روزه همان است که عیسی بدان اشاره میکند « روزهی ریاکارانه اصطلاحی است که عیسی اغلب به کار می برد، روزه ای است برای تظاهر و خود را نیک جلوه دادن، و در عین حال مرتکب بی عدالتی میشود، و از دیگران سوء استفاده می کند» گفتن آن ارزشی ندارد که « من سخاوتمند هستم، زیرا مبلغی هنگفت را به کلیسا اهدا نمودم ». بلکه به من بگو « آیا مزد کافی به زیر دستان خود می دهی؟ به کارگران حقوق درست پرداخت می نمایی؟ یا چنان که شریعت می فرماید می توانند فرزندان خود را سیر نمایند؟ »

اغلب ما مرتکب این گناه می شویم که « با اعتراف و اشکال مختلف دعا، روزه، صدقه غرور خود را تعذیه می نمایم تا در مقابل دیگران نیکو باشیم » ولی این کار عادلانه نیست بلکه ریاکارانه است. بنابراین، پاپ فرانسیس چنین ادامه می دهد: « عیسی می فرماید: « وقتی دعا می کنید در خفا دعا کنید، وقتی صدقه می دهید کرنا نوازید، وقتی روزه

می‌گیرید مانند ریاکاران نباشید، مثل این می‌ماند که گفته شود: التماس می‌کنم « وقتی کار نیک انجام می‌دهید برای غرور خود انجام ندهید بلکه فقط برای خواست پدر ».

در پایان پاپ فرانسیس همه را دعوت میکند تا لحظه‌ای تأمل کنیم: به کلمات کتاب مقدس، به قلب خود باندیشیم، ما چگونه روزه می‌گیریم، دعا می‌خوانیم، صدقه می‌دهیم ». این امر به ما کمک می‌کند تا هر شخص تأمل نماید، بعد از اینکه غذای مفصل را مصرف نمود و در راه برگشت به خانه گرسنه‌ای را می‌بیند و به او اعتنا نمی‌کند و به راه خود ادامه می‌دهد چه احساسی خواهد داشت؟! هر یک از ما به این فکر کند.